

Riksdagens svar på regeringens proposition med förslag till nya solvensregler för pensionsanstalterna

Till riksdagen har överlämnats regeringens proposition nr 241/1996 rd med förslag till nya solvensregler för pensionsanstalterna. Riksdagen har i ärendet mottagit social- och hälsovårdsutskottets betänkande nr 42/1996 rd.

Riksdagen förutsätter att regeringen i samråd med arbetsmarknadsorganisationerna och företagargorganisationerna i brådsökande ordning utreder hur småföretagens kapitalför-sörjning via arbetspensionsanstalterna kunde förbättras. Möjligheterna att bygga upp ett

effektivt garantisystem för småföretagen bör uppmärksammas.

Riksdagen förutsätter att regeringen ser till att det inom försäkringsinspektionen och vid övervakning och uppföljning av systemet finns tillräckligt med resurser och expertis att tillgå. Riksdagen bör föreläggas en utredning om erfarenheterna av den reviderade lagstiftningen.

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av lagen om försäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 28 december 1979 om försäkringsbolag (1062/1979) 11 kap. 4 § 4 mom. sådant det lyder i lag 389/1995,

ändras 1 kap. 3 a § 2 mom., 10 kap. 2 § 2 mom., och 7 § 1 mom., 11 kap. 1 § 1 mom., 12 kap. 2 § 1 mom., och 4 § 2 mom., 14 kap. 5 a § 1 mom. 5 punkten och 6 § 1 mom. 3 och 4 punkten samt 15 kap. 1 § 2 mom., 2 § 1 mom. och 20 § 2 mom., av dessa lagrum 1 kap. 3 a § 2 mom., 10 kap. 2 § 2 mom., 11 kap. 1 § 1 mom., 12 kap. 2 § 1 mom., 14 kap. 5 a § 1 mom. 5 punkten och 6 § 1 mom. 3 och 4 punkten samt 15 kap. 1 § 2 mom. sådana de lyder i nämnda lag 389/1995 och 10 kap. 7 § 1 mom., 12 kap. 4 § 2 mom. samt 15 kap. 2 § 1 mom. 20 § 2 mom. sådana de lyder i lag 752/1993, samt

fogas till 7 kap. en ny 8 §, till 11 kap. nya 6 a och 6 b §§, till 12 kap. en ny 1 a §, till 12 kap. 2 §, sådan den lyder i nämnda lag 389/1995, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., samt till 14 kap. en ny 5 c § som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

3 a §

— — — — —
På försäkringsbolag som bedriver lagstadgad pensionsförsäkring tillämpas dock inte 2 kap. 2 § 1—3 och 5 mom., 4 § 1 mom. 3 punkten, 5 § 1, 2 och 5 mom., 2 a kap., 11 kap. 4—6 §, 13 kap., 14 kap. 1 § 2 mom., 4 § 2 och 3 mom. och 5 b §, 16 kap. 3 § 4 och 5 mom. eller 5 a—5 c § i denna lag.
— — — — —

7 kap.

Bolagets ledning

8 §

Utan hinder av vad som annars stadgas i denna lag skall ett försäkringsbolag som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsrörelse ha ett förvaltningsråd som väljs av bolagsstämman. Förvaltningsrådet utser styrelsen, som har minst tre medlemmar.

Försäkringstagarna och de försäkrade skall vara representerade i förvaltningsrådet och styrelsen. Representerarna för försäkringsta-

garna och de försäkrade skall väljas bland de personer som har föreslagits av de centrala arbetsgivar- och löntagarorganisationerna. Försäkringstagarna och de försäkrade skall ha lika representation och de skall sammanlagt utgöra minst hälften av hela medlemsantalet i förvaltningsrådet respektive styrelsen. Om förvaltningsrådets och styrelsens sammansättning och om valet av förvaltningsråd och styrelse intas närmare bestämmelser i bolagsordningen.

10 kap.

Bokslut och koncernbokslut

2 §

Premieansvaret motsvarar kapitalvärdet av de utbetalningar som föranleds av de i gällande försäkringsavtal avsedda framtida försäkringsfallen och av övriga utgifter för dessa försäkringar, minskat med kapitalvärdet av framtida premier och ökat med kapitalvärdet av den ansvarighet som möjligen förorsakas av de försäkringar som förfaller under överenskommen försäkringstid. Om försäkringsavtalets art förutsätter detta kan premieansvaret fastställas till det sammanlagda beloppet av betalda försäkringspremier och för försäkringen krediterade övriga intäkter, minskat med inkasserade kostnader för upprätthållande av försäkringsskyddet och förvaltningen av försäkringen enligt försäkringsavtalet. Som premieansvar betraktas även sådant ansvar som orsakas av extra förmåner enligt 13 kap. 3 § och som enligt grunderna inte får användas för att täcka annan än sådan förlust som har uppkommit till följd av en ändring av grunden för beräkning av ansvarsskulden. För ett försäkringsbolag som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsrörelse skall som premieansvar betraktas också ansvar för tilläggsförmåner enligt 12 a § 2 mom. lagen om pension för arbetstagare, vilket är uppdelat i en på försäkringstagarna fördelad del (*fördelad tilläggsförsäkringsansvar*) och en ofördelad del (*ofördelad tilläggsförsäkringsansvar*). Det ofördelade tilläggsförsäkringsansvaret får endast användas för sådana tilläggsförmåner till försäkringstagarna som avses i 12 a § 2 mom. lagen om pension för arbetstagare. Det ofördelade tilläggsförsäkringsansvaret kan användas för att täcka förlust som har

uppkommit till följd av en ändring av grunderna för beräkning av ansvarsskulden samt också för att täcka annan förlust så som närmare bestäms av social- och hälsovårdsministeriet.

7 §

Av delägarna i ett sådant ömsesidigt försäkringsbolag, där de vilka enligt bolagsordningen ansvarar för bolagets förbindelser skall, om ett skadeförsäkringsbolag på grund av uppkommen förlust eller av någon annan orsak har ett verksamhetskaptal som underskrider det garantibelopp som avses i 11 kap. 3 § eller ett livförsäkringsbolag har ett verksamhetskaptal som underskrider det garantibelopp som avses i 11 kap. 5 § eller 6 a § 2 mom. eller om försäkringsbolagets eget kapital inte uppfyller minimikravet enligt 11 kap. 6 § eller 6 a § 3 mom. eller om de tillgångar som ett bolag i likvidation eller konkurstillstånd har inte förslår till betalning av skulderna, utan dröjsmål uttaxeras tilläggsavgift till minst ett så stort belopp som fordras för uppnående av dessa syften. Har delägarnas ansvarighet begränsats i bolagsordningen, skall uttaxeringen dock jämkas i enlighet härmed.

11 kap.

Verksamhetskaptal

1 §

Med försäkringsbolagets verksamhetskaptal avses det belopp med vilket bolagets tillgångar anses överstiga dess skulder och andra därmed jämförbara förbindelser. Härvid betraktas inte det i 10 kap. 2 § 2 mom. avsedda ofördelade tilläggsförsäkringsansvaret som skuld för ett försäkringsbolag som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsrörelse. Tillgångar, skulder och förbindelser definieras och uppskattas med beaktande av deras art enligt de grunder som bestäms av social- och hälsovårdsministeriet,

6 a §

Minimibeloppet av verksamhetskaptalet i ett försäkringsbolag som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsrörelse är två tredjedelar av solvensgränsen, dock minst två procent

av bolagets ansvarsskuld för försäkring enligt lagen om pension för arbetstagare. Solvensgränsen skall bestämmas att riskteoretiskt motsvara behovet av verksamhetskaptital för ett år, med beaktande av fördelningen av placeringarna mellan olika tillgångsslag. Om beräkningen av solvensgränsen stadgas närmare genom förordning.

Garantibeloppet i ett försäkringsbolag som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsrörelse är hälften av det minimibelopp av verksamhetskaptitalet som avses i 1 mom. Det belopp av verksamhetskaptitalet som motsvarar garantibeloppet skall bestå av sådana poster om vilka stadgas genom förordning.

Det egna kapitalet i ett försäkringsbolag som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsrörelse skall motsvara minst två procent av garantibeloppet enligt 2 mom. På de villkor som social- och hälsovårdsministeriet bestämmer skall vid tillämpningen av denna paragraf sådana lån som försäkringsbolaget har upptagit och som har sämre förmånsrätt än försäkringsbolagets övriga förbindelser jämföras med eget kapital.

6 b §

Om verksamhetskaptitalet i ett försäkringsbolag som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsrörelse överskrider den i 6 a § 1 mom. avsedda solvensgränsens fyrdubbla belopp, är överföringar till det ofördelade tilläggsförsäkringsansvar som avses i 10 kap. 2 § 2 mom. förbjudna. Om överskridningen kan betraktas som bestående, skall bolaget organisera sin verksamhet så att bolagets verksamhetskaptital återförs under den gräns som anges i första meningen.

Om verksamhetskaptitalet i ett försäkringsbolag som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsrörelse överskrider solvensgränsen i 6 a § 1 mom. men underskrider solvensgränsens dubbla belopp, skall bolaget utöka sitt verksamhetskaptital genom att begränsa överföringar till det fördelade tilläggsförsäkringsansvaret som avses i 10 kap. 2 § 2 mom.

Om verksamhetskaptitalet i ett försäkringsbolag som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsrörelse underskrider solvensgränsen i 6 a § 1 mom., är överföringar till det fördelade tilläggsförsäkringsansvar som avses i 10 kap. 2 § 2 mom. förbjudna.

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter om tillämpningen av denna paragraf.

12 kap.

Vinstutdelning och annan användning av bolagets tillgångar

1 a §

Utan hinder av vad som annars stadgas i denna lag eller i lagen om aktiebolag, i samband med likvidation eller upplösning av bolaget, överlåtelse av försäkringsbeståndet eller annan reglering vid fördelning av tillgångar, av de tillgångar som överstiger skulderna i ett försäkringsbolag som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsrörelse hör till aktieägarna eller ägarna till garantiandelarna, en andel av placeringarna i bolagets eget kapital som motsvarar aktierna och garantiandelarna och av en skälig beräknad avkastning på dem. Den övriga delen av de tillgångar som överstiger skulderna, uppskrivningsfonden medräknad, tillhör försäkringstagarna såsom en del av försäkringsbeståndet. I bolagsordningen skall bestämmelser om denna paragraf intas.

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar vid behov föreskrifter om verkställigheten av 1 mom.

2 §

Sådan vinstutdelning som avses i 12 kap. 2 § 1 mom. och 4 § 2 mom. lagen om aktiebolag är förbjuden, om försäkringsbolagets eget kapital understiger minimibeloppet enligt 11 kap. 6 § 1 mom. eller 6 a § 3 mom. Med eget kapital jämföras härvid inte sådant av försäkringsbolaget upptaget lån som avses i 11 kap. 6 § 1 mom. och 6 a § 3 mom.

För ett försäkringsbolag som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsrörelse är vinstutdelning också förbjuden om bolagets verksamhetskaptital underskrider solvensgränsen enligt 11 kap. 6 a § 1 mom. Om verksamhetskaptitalet i ett försäkringsbolag som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsrörelse överskrider denna solvensgräns men underskrider solvensgränsens dubbla belopp, skall vinstutdelningen begränsas så som bestäms närmare av social- och hälsovårdsministeriet.

4 §

 Bolagsstämman kan dock genom ett beslut, som har biträtt av delägare med minst två tredjedelar av det vid stämman företrädade röstetalet, av vinsten till allmännyttigt eller därmed jämförbart ändamål anslå belopp vilka i förhållande till det i 11 kap. 6 § eller 6 a § 3 mom. angivna egna kapitalet inte är av nämnvärd betydelse.

14 kap.

Tillsynen över försäkringsbolag

5 a §

 Social- och hälsovårdsministeriet kan begränsa försäkringsbolagets koncession eller återkalla den, om

 5) bolaget inte inom föreskriven tid har kunnat vidta de åtgärder som har angivits i en sådan plan för att återställa en sund finansiell ställning för bolaget eller en sådan plan för kortfristig finansiering som nämns i 5 b eller 5 c § eller om

5 c §

 Ett försäkringsbolag som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsrörelse skall utan dröjsmål tillställa social- och hälsovårdsministeriet för godkännande en plan för att återställa en sund finansiell ställning för bolaget, när verksamhetskapalet understiger minimibeloppet av verksamhetskapalet enligt 11 kap. 6 a § 1 mom. På samma sätt skall förfaras, om bolagets verksamhetskapi- tal, ökat med det belopp med vilket utjämningsbeloppet enligt 10 kap. 2 § 3 mom. överstiger minimibeloppet enligt beräk- ningsgrunderna, underskrider solvensgränsen enligt 11 kap. 6 a § 1 mom.

 Ett försäkringsbolag som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsrörelse skall utan dröjsmål tillställa ministeriet för godkännan- de en plan för kortfristig finansiering, när verksamhetskapalet understiger garantibe- loppet enligt 11 kap. 6 a § 2 mom. eller när bolagets eget kapital inte uppfyller minimi- kravet i 11 kap. 6 a § 3 mom.

6 §

 Social- och hälsovårdsministeriet kan om- händerta egendom som bolaget förfogar över eller förbjuda bolaget att överlåta eller pant- sätta sådan egendom, efter att ha meddelat de behöriga myndigheterna som utövar till- syn över försäkringsverksamheten i de EES-stater där den risk som skadeförsäk- ringsavtalet täcker är belägen enligt 2 a kap. 10 § eller där livförsäkringstagaren är var- aktigt bosatt, eller om livförsäkringstagaren är en juridisk person, där den juridiska per- sonen har det driftställe till vilket avtalet hänför sig, om

 3) försäkringsbolaget inte uppfyller de i 11 kap. fastställda kraven på bolagets verk- samhetskapi- tal och eget kapital som nämns i 5 b § 2 mom. eller 5 c § 2 mom. i detta kapitel samt

 4) försäkringsbolaget inte längre uppfyller de i 11 kap. fastställda kraven på bolagets verksamhetskapi- tal som nämns i 5 b § 1 mom. eller 5 c § 1 mom. i detta kapitel och ministeriet har anledning att anta att bolagets ekonomiska ställning ytterligare kommer att försämrats eller om ministeriet anser att bolaget håller på att råka ut för en sådan situation.

15 kap.

Likvidation och upplösning

1 §

 Ett skadeförsäkringsbolag vars verksam- hetskapi- tal underskrider det garantibelopp som anges i 11 kap. 3 § och ett livförsäk- ringsbolag vars verksamhetskapi- tal under- skrider det garantibelopp som anges i 11 kap. 5 § och ett försäkringsbolag som bedriver lagstadgad pensionsförsäk- ringsrörelse med ett verksamhetskapi- tal som underskrider det garantibelopp som anges i 11 kap. 6 a § 2 mom. samt ett försäkrings- bolag vars eget kapital inte uppfyller mini- mikraven i 11 kap. 6 § eller 6 a § 3 mom. skall träda i likvidation och upplösas, om ovan nämnda krav som uppställs i 11 kap. inte uppfylls inom tre månader efter det sa- ken meddelats bolagsstämman. Social- och

hälsovårdsministeriet får dock förlänga fristen till högst ett år, om inte de försäkrade förmånerna därigenom äventyras.

2 §

Om det finns skäl att anta att ett skadeförsäkringsbolags verksamhetskaptal underskrider det garantibelopp som anges i 11 kap. 3 § eller att ett livförsäkringsbolags verksamhetskaptal underskrider det garantibelopp som anges i 11 kap. 5 § eller 6 a § 2 mom. eller att försäkringsbolagets eget kapital inte uppfyller det minimikrav som uppställs i 11 kap. 6 § 3 mom., skall styrelsen och verkställande direktören utan dröjsmål uppgöra bokslut för den tid för vilken bokslut ännu inte framlagts vid bolagsstämman, och överlämna det till revisorerna för granskning. Härvid skall i tillämpliga delar iaktas vad som ovan stadgas om bokslut och revisionsberättelse. Omfattar tiden för bokslutet även föregående räkenskapsperiod, skall för denna räkenskapsperiod uppgöras ett särskilt bokslut.

20 §

Vad som stadgas i 1 mom. skall på motsvarande sätt tillämpas, om ett bolag som trätt i likvidation på grund av att det inte längre uppfyller de krav som uppställs i 11 kap. 3, 5, 6 eller 6 a §, åter uppfyller nämnda krav.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997. Stadgandena i 10 kap. 2 § och 11 kap. 1 § träder dock i kraft den 31 december 1996.

Ett försäkringsbolag som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsrörelse och som är

verksamt när denna lag träder i kraft skall inom sex månader från lagens ikraftträdande hos social- och hälsovårdsministeriet söka fastställelse av de ändringar av bolagsordningen som denna lag kräver och inom två månader efter att ministeriet givit sitt beslut anmäla ändringen för registrering. Förvaltningsrådets och styrelsens sammansättning skall uppfylla kraven i 7 kap. 8 § 2 mom. inom ett år från att ändringen av bolagsordningen har införts i handelsregistret.

Om ett försäkringsbolag inte har iakttagit stadgandena i 2 mom., kan social- och hälsovårdsministeriet bestämma att bolaget inte kan bevilja nya försäkringar.

Utan hinder av vad som stadgas i 11 kap. 6 a § 1 och 2 mom. i denna lag är minimibeloppet av verksamhetskaptalet i ett försäkringsbolag som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsrörelse 1997 en tredjedel och 1998 två tredjedelar av minimibeloppet av verksamhetskaptalet enligt 11 kap. 6 a § 1 mom. i denna lag. På motsvarande sätt är garantibeloppet enligt 11 kap. 6 a § 2 mom. i denna lag under 1997 och 1998 hälften av detta minimibelopp av verksamhetskaptalet.

När denna lag träder i kraft anses vid tillämpningen av 12 kap. 1 a § att bundet och fritt eget kapital enligt bolagets senaste bokslut skall höra till delägarna i ett försäkringsbolag som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsrörelse. I ett ömsesidigt försäkringsbolag skall garantikapitalet höra till ägarna till garantiandelarna. Om ett försäkringsbolag tidigare också har bedrivit i betydande omfattning annan försäkringsrörelse än lagstadgad pensionsförsäkringsrörelse, beaktas detta dessutom med tillstånd av ministeriet och så som ministeriet fastställer i delägarnas andelar vid bestämmande av bolagets tillgångar. Bolaget skall göra ansökan om detta hos ministeriet inom ett år från lagens ikraftträdande.

Lag

om ändring av lagen om pension för arbetstagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/1961) 12 § 1 mom. och 12 a § 4 mom.,

dess lagrum sådana de lyder 12 § 1 mom. i lagarna 639/1966, 559/1993 och 1077/1993, 1482/1995 och 839/1996 samt 12 a § 4 mom. i lag 390/1995, samt

fogas till 12 a §, sådan den lyder i nämnda lag 390/1995, ett nyt 5 mom. som följer:

12 §

Pensionsanstalternas ömsesidiga ansvar för pensionerna och rehabiliteringspenningen bestäms och pensionsanstalternas omkostnader för pensionerna och rehabiliteringspenningen fördelas mellan pensionsanstalterna, om dessa inte har kommit överens om något annat, enligt följande:

1) för ålderspension till den del pensionen grundar sig på tjänstgöringstid före det kalenderår under vilket arbetstagaren fyller 55 år svarar varje pensionsanstalt med det belopp som motsvarar en tredjedel av den pension som intjänas för det året beräknad enligt de av social- hälsovårdsministeriet fastställda eller givna grunderna enligt 12 a § 1 mom.; dessutom svarar pensionsanstalten för det belopp av pensionen som enligt de grunder som ministeriet har fastställt eller givit särskilt har överförts på den del av pensionen för vilken pensionsanstalten svarar för att stöda dess värdebeständighet eller för att utvidga pensionsanstaltens ansvar även till den del av pensionen som grundar sig på tjänstgöringstid efter det kalenderår under vilket arbetstagaren fyller 54 år eller på tiden för invalidpension eller arbetslöshetspension eller enligt 12 a § 5 mom.,

2) för invalidpension som har beviljats med tillämpning av 6 a § och för halva beloppet av sådan arbetslöshetspension som har beviljats med tillämpning av 6 a § på ett arbetsförhållande som har pågått minst fem år, i dessa pensioner även inbegripet en pensionsdel som eventuellt betalas enligt lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden och en i 3 a § 4 mom. lagen om sjömanspensioner angiven pensionsdel som eventuellt betalas enligt nämnda lag, dock varken tillägg enligt 4 j eller 7 g § eller med stöd av 9 § efter pensionens begynnande, i fråga om arbetslöshetspensionen dock förhöjningen som gjorts efter den tidpunkt för arbetslöshetens början som avses i

4 c § samt för den del av rehabiliteringspenningen som till sitt belopp motsvarar den på ovan nämnt sätt fastställda delen av den med tillämpning av 6 a § beviljade invalidpensionen, svarar enbart den pensionsanstalt till vars verksamhetskrets arbetstagaren hörde på grundval av ett arbetsförhållande som avses i nämnda paragraf; dessutom svarar pensionsanstalten för det belopp av pensionen eller rehabiliteringspenningen som enligt de grunder som ministeriet har fastställt eller givit särskilt har överförts på den del av pensionen som pensionsanstalten svarar för enligt 12 a § 5 mom.,

3) för ovan i 11 § avsedda tilläggsförmåner svarar den pensionsanstalt som beviljat dem, till den del förmånen motsvarar vad enligt av ministeriet fastställda eller givna grunder skall erläggas till anstalten i premier eller beräknas utgöra anstaltens pensionsansvar,

4) för övriga ålders-, invalid- och arbetslöshetspensioner, med undantag för belopp enligt 9 § 1 mom. 2 punkten lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden och enligt 3 a § 2 mom. 2 punkten lagen om sjömanspensioner, samt för de delar av pensionerna och rehabiliteringspenningen som överstiger de i 1—3 punkten angivna beloppen, för familjepension, deltids-pension samt för kostnaderna för en allmän förändring i beräkningsgrunderna i fråga om premierna eller fonderna och överföringar som avses i 1 och 2 punkten samt för den i 9 § 1 mom. 3 punkten lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden och 3 a § 2 mom. 3 punkten lagen om sjömanspensioner angivna andelen i kostnaderna för pensionsskyddet enligt nämnda lagar svarar pensionsanstalterna gemensamt enligt de grunder som ministeriet har givit för de olika slagen av kostnader samt

5) för kostnaderna för pensionsskyddscentralen, till den del de inte förorsakas av ar-

beten som utförs för pensionsanstalterna mot särskild ersättning, svarar pensionsanstalterna gemensamt i förhållande till omfattningen av den verksamhet som de enligt denna lag bedriver; från dessa kostnader skall dock först dras av vad pensionskyddscentralen erhållit i avkastning.

12 a §

Om grunderna för ansvarsskulden ändras så att ansvarets belopp minskar, används de frigjorda medlen för kostnader som nämns i 12 § 1 mom. 4 punkten enligt de grunder som social- och hälsovårdsministeriet fastställer. Om det dock är fråga om tilläggsförmåner enligt 11 §, skall skillnaden överföras till det fördelade tilläggsförsäkringsansvaret, om vilket stadgas i 10 kap. 2 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag, ifall det inte av särskilda skäl skall anses att de frigjorda medlen skall användas så som avses i första meningen i detta moment.

Den beräkningsränta som används i grunderna för ansvarsskulden eller pensionsansvaret skall definieras med beaktande av kraven på tryggnad av pensionerna samt den avkastning som är möjlig att få på de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden eller pensionsansvaret. De intäkter som motsvarar skillnaden mellan beräkningsräntan och den ränta som används vid beräkningen av ansvarsskulden eller pensionsansvaret skall beträffande i denna lag avsedd försäkring enligt minimipensionskydd användas för de överföringar till pensionsanstaltens ansvar som avses i 12 § 1 mom. 1 och 2 punkten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997.

Stadgandena i 12 § 1 mom. 1 punkten i denna lag tillämpas vid fastställandet av pensionsanstaltens ansvar för ålderspension till den del pensionen grundar sig på tjänstgöringstid efter lagens ikraftträdande.

Utan hinder av vad som stadgas i 12 § 1 mom. 1—4 punkten i denna lag och 12 a § 3 mom. lagen om pension för arbetstagare skall de delar av pensionerna och rehabiliteringspenningen som pensionsanstalten svarar för minskas till följd av ändringen av grunderna för ansvarsskulden eller pensionsansvaret när denna lag träder i kraft, för de tilläggsförmåner som avses i 12 § 1 mom. 3 punkten dock den 31 december 1997, så att deras kapitalvärde bibehålls.

Utan hinder av vad som stadgas i 12 a § 5 mom. kan sådana intäkter av placeringar som motsvarar skillnaden mellan beräkningsräntan och den ränta som används vid beräkningen av ansvarsskulden eller pensionsansvaret helt eller delvis under åren 1997—1999 användas för överföringar till det ofördelade tilläggsförsäkringsansvar som avses i 10 kap. 2 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag eller till det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 79 § 2 mom. lagen om försäkringskassor eller till den del av pensionsansvaret som avses i 43 § 2 mom. 3 punkten lagen om pensionsstiftelser. Till den del som motsvarar överföringen får försäkringsbolaget inte under åren 1997—1999 göra överföringar från det ofördelade till det fördelade tilläggsförsäkringsansvaret och försäkringskassan eller pensionsstiftelsen inte nedsätta nämnda ansvarsdel.

Lag

om ändring av 9 och 13 a § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 9 februari 1962 om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/1962) 9 § 1 mom. och 13 a §,

dessas lagrum sådana de lyder, 9 § 1 mom. i lagarna 750/1974, 560/1993 och 1078/1993 samt och 13 a § i nämnda lag 1483/1995, som följer:

9 §

Om de pensionsanstalter som avses i 2 § inte har kommit överens om något annat, ansvarar de för pensionsskyddet enligt denna lag på följande sätt:

1) för ålderspension till den del pensionen baserar sig på löner som förtjänats före det kalenderår under vilket arbetstagaren fyller 55 år svarar varje pensionsanstalt, med det belopp som motsvarar en tredjedel av den pension som intjänas för det året beräknat enligt de grunder som givits av social- och hälsovårdsministeriet; dessutom svarar pensionsanstalten för det belopp av pensionen som, enligt de grunder som ministeriet har givit, särskilt har överförts på den del av pensionen för vilken pensionsanstalten svarar för att stöda dess värdebeständighet eller för att utvidga pensionsanstaltens ansvar även till den del av pensionen som grundar sig på löner som förtjänats efter det kalenderår under vilket arbetstagaren fyller 54 år eller på lön som avses i 7 § 1 mom. eller enligt 12 a § 5 mom. lagen om pension för arbetstagare,

2) för invalidpension som beviljats med tillämpning av 7 § 1 mom. och för 30/100 av en arbetslöshetspension som beviljats med tillämpning av 7 § 1 mom., i dessa pensioner även inbegripet en pensionsdel som eventuellt betalas enligt lagen om pension för arbetstagare, och en pensionsdel som avses i 3 a § 4 mom. lagen om sjömanspensioner och som eventuellt betalas enligt nämnda lag, dock varken förhöjning enligt 4 j eller 7 g § lagen om pension för arbetstagare eller förhöjningen som gjorts med stöd av 9 § i nämnda lag efter pensionens begynnande, i fråga om arbetslöshetspensionen likväl efter den tidpunkt för arbetslöshetens början som avses i 4 c § lagen om pension för arbetstagare, samt för den del av rehabiliteringspenningen som motsvarar den på ovan nämnt sätt fastställda delen av den med tillämpning av 7 § 1 mom. beviljade invalidpensionen, svarar enbart den pensionsanstalt till vars verksamhetskrets arbetstagaren hörde då han ådrog sig sjukdom, lyte eller skada som avses i 7 § 1 mom. eller då han blev arbetslös eller, om han då inte längre stod i ett arbetsförhållande som omfattas av denna lag, den pensionsanstalt till vars verksamhetskrets han senast har hört; dessutom svarar pensionsanstalten för det belopp av pensionen eller rehabiliteringspenningen som enligt de grun-

der som har givits av ministeriet särskilt har överförts på den pensionsdel som pensionsanstalten svarar för enligt 12 a § 5 mom. lagen om pension för arbetstagare särskilt har överförts på den pensionsdel som pensionsanstalten svarar för,

3) för övriga ålders-, invalid- och arbetslöshetspensioner, med undantag för belopp som skall betalas enligt 12 § 1 mom. 2 punkten lagen om pension för arbetstagare och enligt 3 a § 2 mom. 2 punkten lagen om sjömanspensioner, för de delar av pensionen och rehabiliteringspenningen som överstiger beloppen enligt 1 och 2 punkten, för familjepension, för deltidspension samt för sådana motsvarande pensioner och delar av pensioner enligt minimipensionsskyddet som betalas enligt lagen om pension för arbetstagare och för motsvarande i 3 a § 4 mom. lagen om sjömanspensioner avsedda pensionsdelar som betalas enligt nämnda lag samt för kostnader för den allmänna förändringen i grunderna för beräkning av pensionsansvaret och för överföringar som avses i 1 och 2 punkten liksom även för pensionskyddscentralens kostnader svarar pensionsanstalterna tillsammans med de pensionsanstalter som bedriver i lagen om pension för arbetstagare nämnd verksamhet och sjömanspensionskassan, så som stadgas i 12 § 1 mom. 4 och 5 punkten lagen om pension för arbetstagare, samt

4) om på denna lag grundad pension, för vilken två eller flera pensionsanstalter svarar, skall minskas enligt 8 § 1 mom. lagen om pension för arbetstagare, fördelas minskningen mellan pensionsanstalterna i proportion till de pensionsdelar för vilka de svarar.

13 a §

Om inte något annat följer av denna lag, gäller dessutom i tillämpliga delar 1 § 6 mom., 3 § 2 mom., 3 a §, 4 § 1 och 5 mom., 4 a § 2—6 mom., 4 b—4 d, 4 f—4 h och 4 j—4 n §, 5 § 6 mom., 5 c, 7 f—7 h, 8 §, 8 a—8 g, 9, 9 a, 10, 10 a, 10 c och 12 §, 12 a § 4 och 5 mom., 13 a, 13 b och 14 §, 15 § 2 mom., samt 15 a, 15 b, 16, 17, 17 a, 17 b, 18, 19 a—19 d, 20, 21, 21 a—21 f, 22 och 23 § lagen om pension för arbetstagare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997.

Stadgandena i 9 § 1 mom. 1 punkten i denna lag tillämpas vid fastställandet av pensionsanstaltens ansvar för ålderspension till den del pensionen grundar sig på löner som har förtjänats efter lagens ikraftträdande.

Utan hinder av vad som stadgas i 9 § 1 mom. 1—3 punkten och 10 § 2 och 3

mom. i denna lag minskas de delar av pensionerna och rehabiliteringspenningen som pensionsanstalten svarar för till följd av ändringen av grunderna för beräkning av pensionsansvaret när lagen träder i kraft så att deras kapitalvärde bibehålls.

Lag

om ändring av 3 a § lagen om sjömanspensioner

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 26 januari 1956 om sjömanspensioner (72/1956) 3 a § 2 och 3 mom. dessa lagrum sådana de lyder, 2 mom. i lagarna 1346/1990, 1595/1993 och 1745/1995 samt 3 mom. i nämnda lag 1346/1990 som följer:

3 a §

För den del av pensionen enligt denna lag som motsvarar minimipensionsskyddet enligt lagen om pension för arbetstagare och för rehabiliteringspenningen ansvarar pensionskassan på följande sätt:

1) för ålderspension till den del pensionen grundar sig på tjänstgöringstid före det kalenderår under vilket arbetstagaren fyller 55 år, för det belopp som motsvarar en tredjedel av den pension som tjänas in för det året beräknat enligt de grunder som social- och hälsovårdsministeriet har givit, dessutom svarar pensionskassan för det belopp av pensionen som, enligt grunder som ministeriet har givit, särskilt har överförts på den del av pensionen för vilken pensionskassan ansvarar, för att stöda dess värdebeständighet eller för att utsträcka pensionskassans ansvar till pensionen även till den del den grundar sig på tjänstgöringstid efter det kalenderår, under vilket arbetstagaren fyller 54 år, eller på invaliditets- eller arbetslöshetspensionstiden, eller enligt 12 a § 5 mom. lagen om pension för arbetstagare,

2) för invaliditetspension som har beviljats med tillämpning av 12 a § och för 30/100 av beloppet av sådan arbetslöshetspension som har beviljats med tillämpning av 12 a §, i dessa pensioner även inbegripet de pensionsdelar som betalas enligt lagen om pension för arbetstagare och lagen om pension

den (134/1962), dock varken tillägg enligt 25 a eller 15 d § eller med stöd av 18 § efter pensionens begynnande, i fråga om arbetslöshetspensionen dock efter den tidpunkt för arbetslöshetens början som avses i 15 e §, företagna förhöjningar, samt för den del av rehabiliteringspenningen som motsvarar den del av pensionen som motsvarar det minimipensionsskydd enligt lagen om pension för arbetstagare som på ovan nämnt sätt bestäms utgående från en med tillämpning av 12 a § beviljad invaliditetspension svarar pensionskassan ensam; dessutom ansvarar pensionskassan för det belopp av pension eller rehabiliteringspenning som enligt de grunder som vederbörande ministerium har givit särskilt har överförts på den del som pensionskassan svarar för enligt 12 a § 5 mom. lagen om pension för arbetstagare; samt

3) för övriga ålders-, invaliditets- och arbetslöshetspensioner, med undantag för belopp som skall betalas enligt 12 § 1 mom. 2 punkten lagen om pension för arbetstagare och 9 § 1 mom. 2 punkten lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden, för de delar av pensionerna och rehabiliteringspenningen som överstiger de i 1 och 2 punkten angivna beloppen för familjepensioner, deltidspensioner samt för kostnaderna för en allmän förändring i grunderna för beräkning av pensionsansvaret och överföringar som avses i 1 och 2 punkten ansvarar pensionskassan tillsammans med de

pensionsanstalter som bedriver i lagen om pension för arbetstagare och lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden angiven verksamhet, så som stadgas i 12 § 1 mom. 4 punkten lagen om pension för arbetstagare.

Utöver vad som stadgas ovan svarar pensionskassan tillsammans med de pensionsanstalter som avses i 2 mom. 3 punkten för de pensioner och pensionsdelar enligt minimipensionsskyddet som enligt 12 § 1 mom. 4 och 5 punkten lagen om pension för arbetstagare skall betalas på grundval av lagen om pension för arbetstagare och motsvarar 2 mom. 3 punkten och för motsvarande pensioner och pensionsdelar som på grundval av lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden samt för pensionskyddscentralens kostnader. Vidare gäller i tillämpliga delar vad som stadgas i 12 a § 4 och 5 mom. lagen om pension för arbetstagare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997.

Stadgandena i 3 a § 2 mom. 1 punkten i denna lag tillämpas vid fastställandet av pensionskassans ansvar för ålderspension till den del pensionen grundar sig på tjänstgöringstid efter lagens ikraftträdande.

Utan hinder av vad som stadgas i 3 a § 2 och 3 mom. i denna lag minskas vid lagens ikraftträdande de delar av pensionerna och rehabiliteringspenningen enligt 3 a § 2 mom. som pensionskassan svarar för till följd av ändringen av grunderna för beräkning av pensionsansvaret så, att deras kapitalvärde bibehålls.

Lag

om ändring av 79 § lagen om försäkringskassor

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 79 § 2 mom. lagen den 27 november 1992 om försäkringskassor (1164/1992) som följer:

79 §

Premieansvaret motsvarar kapitalvärdet av de utbetalningar som beror på framtida försäkringsfall enligt gällande förbindelser samt av övriga utgifter för dessa förbindelser, minskat med kapitalvärdet av framtida försäkringspremier. Som premieansvar betraktas också ett tilläggsförsäkringsansvar som

motsvarar det ansvar pensionskassan föranleds genom överföringar enligt 4 mom. i ikraftträdelsestadgandet i lagen om ändring av lagen om pension för arbetstagare (/).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997.

Lag

om ändring av 43 § lagen om pensionsstiftelser

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 43 § 2 mom. lagen den 29 december 1995 om pensionsstiftelser (1774/1995) som följer:

43 §

Pensionsansvaret beräknas enligt social- och hälsovårdsministeriets bestämmelser för

1) pensioner och förmåner som börjat löpa före bokslutsdagen,

2) framtida pensioner och andra förmåner till de personer som hör till pensionsstiftelsens verksamhetskrets, till den del pensionen eller den andra förmånen kan anses ha tillväxt till tidpunkten för bokslutet samt för

framtida pensioner och andra förmåner till personer som har hört till pensionsstiftelsens verksamhetskrets, samt för

3) det belopp som enligt 4 mom. i ikraftträdelsestadgandet i lagen om ändring av lagen om pension för arbetstagare (/1996) har överförts på pensionsstiftelsens ansvar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997.

Helsingfors den 19 december 1996
